

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212986
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412212986.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 17. 12. 2012, č. k. 4C/110/2012-60, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol. Žalobcov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti žalobcu nepovažoval za dôvodný. O tom, či je a ktorý sudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, vyriešil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený. Aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo/727/2011 dospel k názoru, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je samotná skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tohto súdu v inej veci. Pomer sudcu k veci zakladajúci pochybnosť o jeho nestrannosti by mohol byť naplnený len vtedy, ak by mal ten istý sudca prejednať žalobu na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní, prípadne postupom iného sudcu, ku ktorým by mal prejednávajúci sudca vzťah ako k osobe blízkej. Dôvod na prerušenie konania nebol podľa názoru okresného súdu daný ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. V prípadoch uvedených v § 109 ods. 2 O. s. p. je daná súdu voľba, či konanie preruší alebo urobí iné vhodné opatrenia. Žalobca nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvod na prerušenie konania žalobca súdu preukázal. Už dňa 14. 12. 2012 doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Žalobca už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu,

ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodovanie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená žalobcovi škoda. Žalobca s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu žalovaným podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Žiar nad Hronom nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí žalobca ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Z obsahu spisu vyplýva, že e-mailom zo dňa 17. 12. 2012 žalobca zaslal návrhy na zrušenie pojednávania, pričom prílohou e-mailu boli súbory označené ako „image xxxx.tif“, pričom zo správy vyplýva že v nadväznosti na skôr odoslané podania návrhy na zrušenie pojednávania v prílohe zasiela k rovnakým konaniam návrhy na prerušenie konania.

Z obsahu e-mailu vyplýva, že príloha obsahovala návrh na prerušenie konania, ktorá sa v spise nachádza na č. I. 21 a vyplýva z nej, že žalobca podaním zo dňa 14. 12. 2012 podal návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pričom poukázal na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR. Vzhľadom na podanú sťažnosť žiadal konanie prerušiť.

Aj z návrhu na prerušenie konania zo dňa 14. 12. 2012 vyplýva, že žalobca aj v návrhu na zrušenie pojednávania len poukazuje na podanú sťažnosť, avšak ju nepripája. Závery prvostupňového súdu v tomto smere sú správne. Okresný súd mal k dispozícii všetky listiny predkladané žalobcom spolu s návrhom na prerušenie konania a pokiaľ v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že „žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by v súčasnom období prebiehalo nejaké konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá by mala mať vplyv na žalobu týkajúcu sa náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy“, nemal tým na mysli, že by žalobca nepreukázal podanie ústavnej sťažnosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ale že nebolo preukázané vedenie takého konania, ktoré by podľa názoru súdu rozhodujúceho o návrhu na prerušenie konania mohlo podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. K námietkam žalobcu, že napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu nadriadeného o tom, či je a ktorý sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, musí okresný súd prerušiť konanie vo veci samej do rozhodnutia Ústavného súdu o sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici vzťahuje odôvodnenie v štvrtom odseku na druhej strane uznesenia okresného súdu, kde okresný súd uznal, že nie je oprávnený riešiť otázku, či sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a o tejto otázke musí rozhodnúť krajský súd, ktorý aj rozhodol a okresný súd je jeho rozhodnutím viazaný. Prvostupňový súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo/727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu

v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka žalobcu, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozviezol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 4C/110/2012-15 z 15. 11. 2012 Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol, že právne veci vedené Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/110/2012, 4C/112/2012, 4C/115/2012, 4C/1117/2012, 4C/118/2012, 4C/126/2012, spája na spoločné konanie, ktoré budú ďalej prejednávané pod sp. zn. 4C/110/2012.

O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie:

- v konaní 4C/110/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/351/2012 z 11. 10. 2012
- v konaní 4C/112/2012, uznesením sp. zn. 24NcC/254/2012 z 11. 10. 2012
- v konaní 4C/115/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/254/2012 z 11. 10. 2012
- v konaní 4C/118/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/301/2012 z 10. 10. 2012
- v konaní 4C/126/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/270/2012 z 11. 10. 2012
- v konaní 4C/117/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/301/2012 z 10. 10. 2012

Sťažnosť žalobcu adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky v daných veciach súdu nebola riadne doručená. I keby bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložená sťažnosť proti niektorému z uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených žalobcom, nebol by podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.